

Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg
Folketinget – Christiansborg

Finansministeren
Finansministeriet
Christiansborg Slotsplads 1
DK-1218 København K
Tlf. (+45) 33 92 33 33
Fax (+45) 33 32 80 30
E-post fm@fm.dk

Hermed fremsendes i 70 eksemplarer en skriftlig redegørelse for de punkter på dagsordenen for rådsmødet (ECOFIN) den 16. november 2004, som er relevante for Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg.

Med venlig hilsen

Thor Pedersen

Foreløbig oversigt over rådsmødet (ECOFIN) den 16. november 2004

1. (evt.) Wim Kok rapport – opfølgning fra DER

2. Stabilitets- og vækstpagten

a) Styrkelse, klargøring og bedre implementering af Stabilitets- og vækstpagten – 'Key issues' papir

b) Græsk statistik samt proceduren for uforholdsmæssigt store underskud – opfølgning på henstilling til grækenland jf. Traktatens artikel 104(7)

3. De finansielle perspektiver 2007-2013 – egne ressourcer

Orienterende debat

4. Finansielle tjenesteydelser

a) Finansiell integration – opfølgning på den finansielle handlingsplan
Rådskonklusioner

b) 'Clearing and Settlement'
Rådskonklusioner

c) Vurdering af Lamfalussy-processen
Rådskonklusioner

5. Moms

a) 'One stop shop'
Information ved Kommissionen

b) Direktiv om nedsat moms

6. (evt.) Forebyggende toldsamarbejde mod hvidvaskning af penge

7. Administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet (**a-punkt**)

8. Udvidelse af voldgiftskonventionen (**a-punkt**)

9. Adfærdskodeks til voldgiftskonventionen (**a-punkt**)

10. Komitologi-ændringer i finansielle direktiver (**a-punkt**)

Der fremsendes dokumenter vedrørende følgende dagsordenspunkter, der skønnes at vedrøre Politisk-Økonomisk Udvalgs ansvarsområde:

1. (evt.) Wim Kok rapport – opfølgning fra DER
2. Stabilitets- og vækstpagten:
Styrkelse, klargøring og bedre implementering af Stabilitets- og vækstpagten – 'Key issues' papir
3. De finansielle perspektiver 2007-2013 – egne ressourcer
6. (evt.) Forebyggende toldsamarbejde mod hvidvaskning af penge

Dagsordenspunktet 2 b) skønnes ligeledes at vedrøre Politisk-Økonomisk Udvalgs ansvarsområde. Der fremsendes notat herom snarest muligt.

Dagsordenspunkt 1: Wim Kok rapport – opfølgning fra DER

Baggrund

Det nederlandske formandskab har sat punktet om Wim Kok rapporten – opfølgning fra Det Europæiske Råd – på dagsordenen for ECOFIN-mødet den 16. november som eventuel punkt.

Lissabon-strategien blev igangsat i forbindelse med Det Europæiske Råds møde i marts 2000. Strategien udgør en samlet og overordnet ramme om en lang række samarbejdsområder inden for EU. Strategien blev i udgangspunktet formuleret for en 10-årig periode frem til 2010, og vil derfor blive underkastet en midtvejsvaluering ved forårstopmødet i marts 2005.

Som et led i midtvejsvalueringen blev den tidligere nederlandske premierminister, Wim Kok, i forbindelse med Det Europæiske Råds møde i marts 2004 bedt om at udarbejde en rapport om Lissabon-strategien. Mandatet for Wim Kok-gruppen fremgår af konklusionernes pkt. 48:

”Det Europæiske Råd anmoder Kommissionen om at nedsætte en gruppe på højt plan under ledelse af Wim Kok til at foretage en uafhængig vurdering som bidrag til midtvejsrevisionen. Gruppens rapport bør pege på en række foranstaltninger, der tilsammen udgør en sammenhængende strategi, som sætter vores økonomier i stand til at nå Lissabon-målene. Gruppen bør sammensættes af et begrænset antal højt kvalificerede personer, der formår at afspejle samtlige interessenters holdninger. Dens rapport, der vil blive gjort offentlig tilgængelig, bør forelægges Kommissionen inden 1. november 2004. Efter forelæggelsen af rapporten drøfter Kommissionen og medlemsstaterne sammen dens indhold og sørger for en samlet forberedelse til Det Europæiske Råds forårsmøde i 2005.”

Wim Kok afleverede sin rapport med titlen ”Facing the challenge – the Lisbon strategy for growth and employment” til Kommissionen den 3. november. EU's stats- og regeringschefer havde derefter en første drøftelse af rapporten i forbindelse med deres møde den 4.-5. november i Bruxelles, jf. konklusionerne fra dette møde. På denne baggrund skal ECOFIN drøfte mulige input fra ECOFIN til brug for stats- og regeringschefernes midtvejsvaluering af strategien i foråret 2005.

Indhold

Wim Kok-gruppens rapport opfordrer indledningsvis – jf. titlen på rapporten – til at fokusere Lissabon-strategien på vækst og beskæftigelse – også med henblik på at sikre den europæiske sociale model og forbedre miljøet.

At Lissabon-strategien ikke har været i stand til at leve op til forventningen skyldes ikke bare det økonomiske tilbageslag, som har præget den globale økonomi siden 2000. En anden primær årsag er, at EU og medlemsstater ikke har leveret, hvad de skulle i henhold til strategiens indhold.

Wim Kok-gruppens rapport indeholder herefter en længere række nøgle-anbefalinger, der i kort form præsenterer gruppens væsentligste anbefalinger. Disse omfatter:

- EU skal søge at tiltrække de bedste og klogeste forskere bl.a. ved at reducere de administrative problemer med at bosætte sig i EU.
- Med henblik på at fremme videnskabelige top præstationer anbefales oprettelse af et uafhængigt Europæisk ForskningsRåd med henblik på at støtte og koordinere grundforskning.
- Bedre opfølgning på eEurope 2005 handlingsplanen, herunder i f.m. digital forvaltning og adgang til bredbåndsforbindelser.
- Vedrørende EF-Patentet anbefales, at man enten vedtager det eller henlægger sagen senest ved udgangen af 2005.
- Opprioritere arbejde med at sikre implementering af vedtagne direktiver og at udstille de lande, der ikke har gennemført direktiverne i henhold til fristerne.
- Skabe enighed om regulering af den frie bevægelighed for serviceydelser ved udgangen af 2005.
- Vedtage udestående forslag i handlingsplanen for finansielle serviceydelser før udgangen af 2005.
- Opprioritere arbejdet med at skabe bedre regulering til gavn for virksomhederne, bl.a. ved at udvikle redskaber til vurdering af lovgivningens virkninger og reducere de administrative byrder af både EU og national lovgivning.
- Reducere den tid og de omkostninger, der er forbundet med at opstarte egen virksomhed.
- Medlemslandene bør rapportere om deres implementering af anbefalingerne i rapporten fra den europæiske beskæftigelsestaskforce fra 2003, der ligeledes blev ledet af Wim Kok.
- Medlemslandene bør udarbejde strategier for livs-lang læring i 2005.
- Medlemslandene bør udarbejde strategier for aktiv aldring i 2006.
- Fremme udvikling og udbredelse af teknologiske fremskridt på miljøområdet og fremme arbejdet med handlingsplanen for miljøteknologi.
- Medlemslandene og regionale myndigheder bør fremlægge handlingsplaner for at gøre offentlige indkøb ”grønnere” før udgangen af 2006.
- Forårstopmødet i 2005 bør benyttes til at revitalisere Lissabon-strategien, der bør fokuseres på vækst og beskæftigelse med henblik på at understøtte social

inklusion og bæredygtig udvikling, og formanden for Kommissionen bør fokusere på at drive Lissabon-strategien fremad.

- Forårstopmødet i 2005 bør indikere de fremskridt der er blevet gjort i retning af at etablere ”reformpartnerskaber” med henblik på at øge befolkningernes, de sociale parters og de offentlige myndigheders forståelse for Lissabon strategien.
- Ved forårstopmødet 2005 bør stats- og regeringscheferne forpligte sig til at gennemføre de aftalte reformer og medlemslandene bør præsentere nationale handlingsprogrammer inden udgangen af 2005. Disse strategier bør formuleres for to år af gangen.
- De overordnede økonomisk-politiske retningslinier og beskæftigelsesretningslinierne bør senest i juli 2005 tilrettes med en cyklus på fire år til at understøtte en refokuseret Lissabon-strategi.
- Europa-Parlamentet bør oprette en stående komite for Lissabon-strategien.
- EU-budgettet bør så vidt som muligt ændres med henblik på at afspejle Lissabon-prioriteterne.
- Kommissionen bør levere en årlig tabel over hvilke medlemsstater, der har klaret sig bedst i retning af at opfylde 14 nøgleindikatorer.
- Kommissionen bør vurdere sin kommunikationsstrategi før forårstopmødet i marts 2005 med henblik på at sikre, at den lever op til de højeste standarder.

Disse nøgleanbefalinger og en række andre tiltag af mindre rækkevidde er yderligere forklaret og udbygget i rapporten.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Rapporten fra Wim Kok-gruppen indebærer i sig selv ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser. Efterfølgende beslutning om implementering af enkelte af de konkrete forslag i rapporten vil kunne have både statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Lissabon-strategien er en samlet overordnet ramme for en række politikker inden for EU. Overvejelser om justeringer af strategien i forbindelse med midtvejsevalueringen må derfor naturligvis finde sted på EU-niveau.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalget er i mange sammengænge blevet orienteret om Lissabon-strategien siden marts 2000.

Folketingets Europaudvalg har den 21. september d.å. fået tilsendt kopi af det danske non-paper, der blev afleveret til Wim Kok-gruppen som inspiration til

gruppens arbejde. Folketingets Europaudvalg er derudover blevet orienteret om Wim-Kok-gruppens rapport forud for statsministerens deltagelse i DER den 4.-5. november.

Folketingets Europaudvalg har tidligere modtaget aktuelt notat om sagen forud for rådsmøde (generelle anliggender og eksterne relationer) den 2. november 2004 med henblik på orientering.

Dagsordenspunkt 2 a):

**Stabilitets- og vækstpagten: Styrkelse,
klargøring og bedre implementering – 'Key
Issues' papir**

Baggrund

EU-landenes drøftelser om Stabilitets- og Vækstpagten

EU's stats- og regeringschefer vedtog den 18. juni 2004 – i forbindelse med aftalen om EU's Forfatningstraktat – en erklæring om EU's grundlæggende regler for finanspolitik i Traktat-bestemmelserne om uforholdsmæssigt store offentlige underskud (EF-Traktatens art. 104, Forfatningstraktatens art. III-184). Erklæringen bekræfter landenes forpligtelser i forhold til Stabilitets- og Vækstpagten og udtrykker, at landene ser frem til mulige forslag fra Kommissionen og bidrag fra medlemslandene med henblik på en styrkelse og klargøring af implementeringen af Stabilitets- og Vækstpagten.

Kommissionen offentliggjorde den 3. september 2004 en meddelelse om 'styrkelse, klargøring og bedre implementering af Stabilitets- og Vækstpagten'. Meddelelsens indhold er præsenteret i et 'key issues papir', som ventes at danne grundlag for den første formelle orienterende debat om den fremtidige gennemførelse af Stabilitets- og Vækstpagten på ECOFIN den 16. november 2004.

EU's finansministre vedtog på det uformelle møde den 10. september 2004 en erklæring, der slår fast, at ministrene ikke ønsker en udvanding af Stabilitets- og Vækstpagten, men en styrkelse. Erklæringen udtrykker, at Traktaten ikke bør ændres, og at ændringer i Pagtens forordninger bør minimeres, hvis de overhovedet er nødvendige, samt at kriterierne vedr. underskud på højst 3 pct. af BNP og gæld på højst 60 pct. af BNP fortsat er af største vigtighed.

Der ventes et formelt forslag vedrørende Stabilitets- og Vækstpagten og efterfølgende en politisk beslutning om den fremtidige gennemførelse af Pagten i første halvdel af 2005.

Indhold

Temaerne i drøftelserne om Stabilitets- og Vækstpagten

De emner, der i lyset af Kommissionens meddelelse og 'key issues'-papiret må ventes fokus på, er flg.:

Styrkelse af den præventive del af Stabilitets- og Vækstpagten

1.1 Øget fokus på gæld og holdbarhed

Kommissionen har lagt op til en drøftelse af, om der bør foretages en operationalisering af Traktat-kriteriet om, at gælden ikke må overstige 60 pct. af BNP medmindre den 'mindskes tilstrækkeligt og nærmer sig referenceværdien med tilfredsstillende hastighed'. Der kan f.eks. fastlægges en benchmark-værdi for gældsreduktion. Traktatens procedure for uforholdsmæssigt store underskud kan eventuelt iværksættes, hvis et medlemsland har en gæld på over 60 pct. af BNP, som falder mindre end benchmark. Benchmark-kravet til gældsreduktion kan afhænge af gældens overskridelse af 60-procentkriteriet og eventuelt af den finanspolitiske holdbarhed samt eventuelt af vækstens afvigelse fra vækstens potentielle niveau.

Det er generelt et centralt spørgsmål, hvordan samarbejdet får sat øget fokus på finanspolitisk holdbarhed, herunder hvordan og hvorvidt holdbarhed skal afspejles i den mellemfristede budgetmålsætning, jf. punkt 2.2. Det er endvidere en mulighed, at medlemslandene i deres årlige stabilitets- og konvergensprogrammer fremlægger mere information om holdbarhed, herunder strategier, reformer og finanspolitiske tilpasninger, og at holdbarhed får en øget vægt i overvågningen af medlemslandenes budgetsituationer.

1.2 Fastlæggelse af den mellemfristede målsætning i lyset af gæld og potentiel vækst samt holdbarhed og eventuelt andre økonomiske faktorer

Stabilitets- og Vækstpagtens mellemfristede målsætning om budgetter 'tæt på balance eller i overskud' fortolkes i praksis som en strukturel (konjunkturjusteret) saldo tæt på 0 hvert år over konjunkturcyklen.

Kommissionen har lagt op til, at det enkelte lands mellemfristede budgetmålsætning bør være strengere, desto højere gæld og desto lavere potentiel vækst. Et land kan omvendt f.eks. have moderate gennemsnitlige underskud, hvis landet har relativt lav gæld og/eller relativt høj potentiel vækst.

Den mellemfristede budgetmålsætning kan endvidere eventuelt afhænge af en vurdering af landets finanspolitiske holdbarhed, idet spørgsmålet er, om der skal tages højde for holdbarhed indirekte, i kraft af fokus på gældsreduktion suppleret med kvalitative og kvantitative analyser af holdbarhed, eller om der skal tages hensyn til holdbarhed mere direkte i fastlæggelsen af den mellemfristede målsætning.

Der er endelig lagt op til en drøftelse af, hvordan gennemførelsen af reglerne skal

håndtere andre økonomiske faktorer, især strukturreformer (f.eks. pensionsreformer, som kan have omkostninger på kort sigt, men positive effekter på de offentlige finanser på lang sigt) samt offentlige investeringer og andre initiativer, samtidig med, at det sikres, at strukturreformer og andre tiltag er konsistente med målet om sunde og holdbare finanser. Spørgsmålet er bl.a., hvorvidt og hvordan fastlæggelsen af den mellemfristede budgetmålsætning skal tage højde for strukturreformer og andre tiltag og om gennemførelsen af selve proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud skal gøres afhængig af gennemførte strukturreformer og andre tiltag.

F.s.v.a. *tilpasningen* i retning af den mellemfristede målsætning er der lagt op til en drøftelse af rollen for det nuværende princip om, at lande, der endnu ikke opfylder det mellemfristede budgetmål, bør sikre en forbedring af den strukturelle saldo, idet eurolandene bør sikre en strukturel budgetforbedring på mindst 0.5 pct. af BNP om året.

Der er lagt op til, at den mellemfristede saldo under alle omstændigheder fortsat skal fastlægges, så der er en tilstrækkelig budgetmargin, der sikrer, at man kan lade de automatiske stabilisatorer virke i en lavkonjunktur, uden at det faktiske underskud overskrider 3 pct. af BNP.

1.3 Styrket budgetkonsolidering i gode tider

Et hovedproblem med gennemførelsen af Stabilitets- og Vækstpagten har været manglende konsolidering og finanspolitiske lempelser under den seneste højkonjunktur, der toppede i 2000, og dermed manglende råderum under den efterfølgende lavkonjunktur, der bundede i 2003. Stabilitets- og Vækstpagtens principper om symmetrisk finanspolitik over konjunkturcyklen har med andre ord ikke været opfyldt i tilstrækkelig grad.

Kommissionen har lagt op til en drøftelse af, hvordan der i højere grad kan sikres konsolidering i gode tider. Kommissionens finder, at en mulighed er at anvende advarsler ('early warnings') med henblik på rettidigt at signalere behov for at korrigere en u hensigtsmæssig budgetudvikling, herunder i gode tider og når underskuddene ikke nødvendigvis er tæt på 3 pct. af BNP. Der er lagt op til en drøftelse af, hvad der yderligere kan gøres for at sikre konsolidering i gode tider.

Forbedret implementering af proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud

1.4 At tage højde for den økonomiske udvikling i gennemførelsen af proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud

Kommissionen har lagt op til en drøftelse af, hvorvidt og hvordan Stabilitets- og Vækstpagten i højere grad bør tage højde for længere perioder med lav vækst.

Undtagelser som følge af lav vækst

En mulighed er at omdefinere den undtagelse fra proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud, som ifølge Traktaten kan gives, når underskuddets overskridelse af 3-procentsgrænsen er 'exceptionel' og midlertidig. Stabilitets- og Vækstpagten definerer, at et såkaldt 'exceptionelt' økonomisk tilbageslag kræver et fald i det reale BNP på mindst 2 pct., idet der kan gøres en undtagelse i tilfælde af et fald i det reale BNP på 0,75 pct.

Længere tidsfrister som følge af lav vækst

Det er også en mulighed, at tidsfristen for korrektionen af et uforholdsmæssigt stort underskud – som ifølge Stabilitets- og Vækstpagten bør gennemføres i året efter, at det er konstateret, medmindre der foreligger 'særlige omstændigheder' – fastlægges i lyset af landets økonomiske udvikling, idet man f.eks. kan definere 'særlige omstændigheder' og i sådanne tilfælde tillade længere tidsfrister end 'året efter'. Det er endvidere en mulighed at tillade længere tidsfrister for lande med lav gæld.

I forhold til reglerne for korrektionen af uforholdsmæssigt store underskud inden for en given tidsfrist, skal der endvidere tages stilling til, hvordan vurderingen af budgetpolitik og -udvikling skal skelne mellem faktisk gennemførte finanspolitiske tiltag og økonomiske fejlskøn i lyset af det forhold, at en given finanspolitisk stramning kan resultere i et strukturel budgetforbedring og en faktisk saldo, der er ringere end forudset, hvis den potentielle vækst udvikler sig mindre gunstigt end skønnet på tidspunktet for den finanspolitiske stramning.

Der er endelig lagt op til en drøftelse af, hvorvidt der er behov for generelt at genoverveje de forskellige tidsfrister i de respektive led i proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud, herunder vedrørende henstillinger (artikel 104.7) og disses tidsfrister for hhv. tiltag og korrektion af underskud, pålæg (artikel 104.9) og deponeringer (artikel 104.11).

1.5 Andre emner

En række andre emner ventes drøftet, bl.a. sammenhængen mellem Stabilitets- og Vækstpagten og de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer (BEPG) samt styrket kvalitet af budgetstatistik og prognoser. Der ventes endelig en teknisk drøftelse af definitionerne på hhv. høj vækst/'gode tider' og lav vækst/'dårlige tider', jf. punkt 2.3 og 2.4.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Finanspolitik er det enkelte medlemslands eget ansvar inden for rammerne af Traktaten samt Stabilitets- og Vækstpagten, hvorefter medlemslandene er forpligtet til at undgå uforholdsmæssigt store budgetunderskud. Drøftelser vedrørende reglerne og rammen for det finanspolitiske samarbejde må nødvendigvis gennemføres på fællesskabsniveau. Regeringen skønner på den baggrund, at sagen er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 3: De finansielle perspektiver 2007-2013 – egne ressourcer (KOM(2004)501/KOM(2004)505)

Baggrund

Kommissionen fremlagde i sammenhæng med meddelelsen om de flerårige finansielle udgiftsrammer (perspektiver) for 2007-2013 den 14. juli 2004 også følgende forslag vedrørende finansieringen af EU's budget 2007-2013.

- Forslag til rådsbeslutning 2004 og rådsforordning KOM (2004) 501 final.
- Rapport om finansieringen af EU's budget KOM (2004) 505 final.

Det nuværende system for finansieringen af EU's budget løber uændret, indtil der måtte være blive vedtaget ændringer. Ændringer i form af en ny rådsbeslutning og rådsforordning skal vedtages enstemmigt af Rådet efter høring af Europa-Parlamentet.

Det foreligger ikke p.t. oplysninger om det nærmere indhold af den orienterende drøftelse i ECOFIN d. 16. november om egne indtægter

Forslag til rådsbeslutning og rådsforordning om indtægtssystemet

Konkret foreslår Kommissionen en ny rådsbeslutning, der analyserer og begrundet indførelsen af en ny generel nettokorrektionsmekanisme som afløser for den eksisterende korrektionsmekanisme for UK, jf. art. 4 og 5 i udkast til rådsbeslutning, samt en ny rådsforordning, der ændrer reglerne i den gældende forordning for egne indtægter i overensstemmelse hermed.

Kommissionen tager i forslaget afsæt i, at budgetmæssige nettopositioner, defineret som forskellen mellem bidrag til og overførsler fra EU's budget, ikke opfanger de fulde fordele ved medlemskab af EU. Dels fordi nogle fælles indsatser giver særlige fordele og spill-over effekter, der ikke kun vedrører den første modtager og ikke i fuldt omfang opfanges budgetmæssigt (f.eks. indsats til forskning eller Det Indre Marked), dels fordi beregninger af nettopositioner er behæftet med betydelige metodiske problemer, der gør, at opgørelsen er meget følsom overfor valg af metode.

Kommissionen hæfter sig dog ved, at størrelsen af nettopositioner har været i centrum for den politiske diskussion, og at UK i 1984 med Fontainebleau-aftalen opnåede en eksklusiv rabat. Kommissionen vurderer, at grundlaget for denne eksklusive rabat ikke længere er opfyldt. Dels er UK ikke, som i 1984, blandt de mindst velstående EU-lande med en negativ nettoposition. Tværtimod er UK det mest velstående land med en negativ nettoposition. Dels har flere lande end UK i

dag, hvad der kan betegnes som en særlig stor ("excessive") negativ nettoposition.

En række andre lande er ifølge Kommissionen således dag i den situation, at de har et legitimt grundlag for at gøre krav på en nettokorrektion ud fra kriterierne fastlagt i Fontainebleau.

Endelig konstaterer Kommissionen, at udgifterne til finansieringen af udvidelsen skal deles ligeligt, hvilket også begrundes en ændring af den eksisterende eksklusive rabat til UK.

Kommissionen opstiller to parametre for udformningen af en generel nettokorrektionsmekanisme til afløsning af den eksisterende eksklusive rabat til UK.

- Den skal sikre mod, at der opstår en særlig stor negativ budgetbalance hos ét eller flere lande og samtidig sikre en udligning af forskelle i nettoposition hos lande med sammenligneligt velstandsniveau.

- Finansieringsbyrden til en sådan mekanisme skal holdes på et rimeligt niveau.

Kommissionen analyserer sig frem til, at en række andre lande end UK vil få en særlig stor negativ nettoposition i perioden 2008-2013, hvis det nuværende finansieringssystem, med en eksklusiv rabat til UK, fortsætter uændret. UK vil ifølge Kommissionens analyser få den relativt bedste position blandt nettobetalerne og størrelsen af den eksklusive rabat vil stige fra gennemsnitlig 4,6 mia. euro årligt (perioden 1997-2003) til gennemsnitlig 7,1 mia. euro årligt (perioden 2008-2013).

Kommissionen foreslår således indførelsen af en ny generel nettokorrektionsmekanisme, og fremhæver tre vigtige parametre for udformningen:

- Tærsklen for hvornår et nettobidrag bliver særlig stort.

- Reglerne for finansieringen af en generel nettokorrektionsmekanisme.

- Korrektionsandelen (dvs. den andel af et givet nettobidrag over tærsklen, der gives rabat for).

Kommissionen foreslår en *tærskel* på 0,35 pct. af landets BNI, som det niveau, hvor et negativt nettobidrag af særlig stor karakter indtræder. Det betyder, at en bestemt korrektionsandel af nettobidraget over denne tærskel skal omfattes af en rabat.

Kommissionen fremhæver, at en ny korrektionsmekanisme ikke må medføre en forøget finansieringsbyrde for de lande, som ikke får del i korrektionerne set i forhold til en videreførelse af den eksisterende eksklusive rabat til UK. Dette opfyldes med den foreslåede tærskel på 0,35 pct. af landets BNI.

Kommissionen analyserer forskellige varianter af *reglerne for finansieringen*, herunder særligt hvilke lande, der skal bidrage til eller undtages fra finansieringen af en generel korrektionsmekanisme. Kommissionen foreslår, at alle lande skal bidrage til at finansiere alle rabatter, hvilket er anderledes end i dag, hvor UK ikke bidrager til finansieringen af sin rabat. Teknisk foreslås rabatterne (korrektionerne) finansieret gennem en forhøjelse af BNI-bidraget med det samlede rabatbeløb.

Kommissionen ser endvidere på, om finansieringen af en nettokorrektionsmekanisme skal være på indtægtssiden som i dag (dvs. rabat på indbetalingerne) eller på udgiftssiden (udbetaling af ekstra overførsler). Kommissionen foreslår at fastholde en finansiering over indtægtssiden, selv om en model, hvor alle betaler til alle rabatter, kan sammenlignes med at have finansieringen over udgiftssiden.

Endelig ser Kommissionen på, hvilke udgifter, der skal indgå i beregningen af nettopositionerne. Her foreslår Kommissionen, at den eksisterende metode, som bruges ved beregningen af UK's rabat, fastholdes. Det vil sige, at alle udgifter vedrørende landbrug, strukturfonde, interne politikker og administration indgår, mens udgifter til eksterne aktioner udenfor EU's grænser ikke indgår. I Kommissionens beregninger af nettopositioner indgår toldindtægter, der indkræves i et bestemt land, som del af dette lands indtægter.

Kommissionen analyserer konsekvenserne at lade *korrektionsandelen* udgøre både 50 pct. og 66 pct., som den er i dag med UK's rabat. Kommissionen foreslår at fastholde andelen på 66 pct. Det vil sige, at landet selv skal finansiere 34 pct. af sit nettobidrag over tærsklen, mens resten finansieres af alle lande (inkl. landet selv).

Kommissionen foreslår på dette grundlag følgende ny model for finansieringen af EU's budget med effekt fra 1997 og frem:

- Traditionelle egne indtægter, momsbidraget og BNI-bidraget bevares som i dag.
- Alle nettobidrag over 0,35 pct. af landets BNI gives en rabat (korrektion) på 66 pct.
- Rabatten (korrektion) betales af alle lande, altså også landet selv.
- Den samlede rabat begrænses til max. 7,5 mia. euro årligt, hvilket svarer til en videreførelse af den eksisterende eksklusive rabatordning for UK. Overskrides dette beløb nedjusteres korrektionsandelen fra 66 pct. til en sats, hvor loftet overholdes.
- Der indføres en overgangsordning, som sikrer UK en gradvis udfasning fra sin nuværende, eksklusive rabat og andre end gradvis indfasning i den foreslåede nye generelle nettokorrektionsmekanisme efter følgende model:

Udfasning

UK deltager på lige fod med andre lande i den nye generelle nettokorrektionsmekanisme, men kompenseres tillige gennem overførsler fra EU-budgettets udgiftsside i 4 år efter følgende formel:

2008: 2,0 mia. euro.

2009: 1,5 mia. euro.

2010: 1,0 mia. euro.

2011: 0,5 mia. euro.

Disse beløb foreslås finansieret efter den fordelingsnøgle, der i dag gælder for UK's rabat, dvs. UK betaler ikke til sin rabat og Tyskland, Østrig, Nederlandene og Sverige betaler kun 25 pct. af deres normale andel til finansieringen. Endvidere foreslås det, at disse kompensationsbetalinger til UK ikke indgår i fastlæggelsen af landenes nettopositioner for 2008-2011 og at de ligeledes ikke indgår det samlede maksimale rabatbeløb på 7,5 mia. euro årligt.

Indfasning

Da dette vil gøre den foreslåede nye generelle rabatordning dyrere end 7,5 mia. euro årligt, foreslår Kommissionen tillige, at den nye generelle rabatordning indfases gradvist i perioden 2008-2011 gennem *justeringer i korrektionsandelene* efter følgende formel:

2008: 33 pct.

2009: 50 pct.

2010: 50 pct.

2011: 66 pct.

Samlet vil det indebære, at den foreslåede nye generelle nettokorrektionsmekanisme ifølge Kommissionen vil koste mindre end det fastsatte maksimum på 7,5 mia. euro årligt for 2008-2013 inklusiv kompensationsbetalinger til UK i 2008-2011, men lidt mere end den generelle nettokorrektionsmekanisme uden den foreslåede udfasning og indfasning.

Rapport om finansieringen af EU's budget

Kommissionens rapport om egne indtægter følger af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Berlin i marts 1999. Ud over spørgsmålet om en ny generel nettokorrektionsmekanisme beskæftiger rapporten sig især med en vurdering af det eksisterende finansieringssystemets virkemåde og spørgsmålet om en ny indtægtskilde til finansieringen af EU's budget.

Kommissionen vurderer, at det eksisterende finansieringssystem har fungeret godt på nogle parametre, men mindre godt på andre. På plussiden tæller, at systemet har sikret stabilitet og tilstrækkelig finansiering. På minussiden tæller, at systemet ikke har vist sig transparent og enkelt samt at det ikke bidrager optimalt til en effektiv allokering af de økonomiske ressourcer i EU. Desuden fremhæver Kommissionen, at omkostningseffektiviteten i administration og ligheden (retfærdigheden) i bruttobetaling er utilfredsstillende, og især, at EU's finansielle autonomi er blevet mere og mere begrænset. Det understreges af Kommissionen, at der ikke eksisterer nogen direkte forbindelse mellem borgeren/skatteyderen og EU's budget.

Dette sidste spørgsmål tager Kommissionen op i en gennemgang af *tre instrumenter* til at forbedre EU's finansielle autonomi og forbindelsen mellem skattebetaleren og EU. Kommissionen foreslår, at en evt. indførelse af et sådant nyt finansieringsinstrument skal være budgetneutralt, idet det bør erstatte det eksisterende moms-bidrag og sammen med de traditionelle egne indtægter og BNI-bidraget udgøre finansieringssystemet for EU's budget. Kommissionen overvejer endvidere at fremlægge en køreplan for, at dette kan ske fra og med 2014.

Det *første instrument*, der overvejes af Kommissionen, er en *afgift på brugen af energikilder*, og specifikt en afgift koblet til forbruget af motorbrændstoffer, der bruges ved vejtransport. Det tekniske grundlag for dette er ifølge Kommissionen tilvejebragt med direktiv 2003/96/EC, hvor den nødvendige harmonisering er fastlagt.

Det *andet instrument*, der overvejes af Kommissionen, er en *EU moms*, som kunne erstatte en del af den nationale moms, hvorved en direkte forbindelse til forbrugeren etableres uden at afgiftstrykket samlet set forøges. Kommissionen overvejer, om man kunne foreslå en sats på 1 pct. som EU-andelen samt understreger, at EU-andelen skal opgøre særskilt for at synligheden sikres.

Kommissionen vurderer, at et sådant instrument vil være teknisk muligt at gennemføre indenfor en relativ kort årrække, men at der udestår en del afklaring omkring særligt harmonisering af medlemsstaternes momssystemer, inden dette vil være muligt.

Det *tredje instrument*, Kommissionen overvejer, er en *fælles selskabsskat*, der kunne imødegå negative eksternaliteter på tværs af grænser i form af f.eks. smuthuller i skattesystemet. Et sådant instrument vil ifølge Kommissionen i givet fald skulle basere sig på en minimumssats defineret på grundlag af et harmoniseret beskatningsgrundlag i medlemslandene.

Kommissionen vurderer, at dette instrument vil kræve betydelige og langvarige forberedelser for at kunne realiseres – både ud fra et politisk og et administrativt perspektiv.

Kommissionen *konkluderer*, at Rådet opfordres til at diskutere og behandle de tre instrumenter og at notere sig Kommissionens hensigt om at udarbejde en køreplan for, efter forslag fra Kommissionen, at lade det nuværende momsbidrag erstatte af et nyt finansieringsinstrument fra og med 2014.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Da der er tale om et forslag i relation til EU's budget, kan det kun behandles på EU-niveau, og det er derfor i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

En reform af EU's finansieringssystem vil kunne have betydelige statsfinansielle konsekvenser, afhængig af den endelige indretning af finansieringssystemet samt størrelsen og sammensætningen af udgifterne på EU's budget. Mere konkrete skøn vil således forudsætte større klarhed over forhandlingernes mulige udfald.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketinget fik den 2. september oversendt et grundnotat om Kommissionens forslag vedr. finansieringen af EU's budget 2007-13.

Dagsordenspunkt 6:

Forebyggende toldsamarbejde mod hvidvaskning af penge (KOM(2002)328/KOM(2003)371)

Baggrund

På rådsmødet RIA/ECOFIN, den 17. oktober 2000 blev det konkluderet, at "overvågning af overførsler af kontante pengebeløb over grænserne kan styrke den daglige bekæmpelse af hvidvaskning". Endvidere blev Kommissionen opfordret til at undersøge mulighederne for "at forelægge et forslag om at skabe større sammenhæng mellem og styrke de gældende nationale bestemmelser....., samt tilrettelægge udveksling af information". På rådsmødet RIA/ECOFIN den 16. oktober 2001 fremlagde Kommissionen en mundtlig rapport.

Kommissionen fremlagde i 2002 et forslag og en rapport om kontrol med grænseoverskridende overflytninger af likvide midler. En undersøgelse foretaget af medlemslandes toldmyndigheder fra september 1999 til februar 2000 viste, at der er tale om grænseoverskridende flytning af betydelige likvide midler, som kunne omfatte hvidvaskning af penge (operation "Monneypenny"). Undersøgelsen kortlagde også store forskelle mellem kontrolforanstaltningerne i forskellige medlemslande hvilket giver lakuner, der kan benyttes af kriminelle.

Kommissionen påpeger, at der i dag ikke er nogen kontrol, som gør det muligt at kontrollere overflytninger af likvide midler ved Fællesskabets grænser. Kommissionen fremhæver, at begivenhederne den 11. september 2001 har forstærket kontrollen af pengeoverførsler via pengeinstitutter, hvorfor brugen af likvide midler meget vel kan være blevet mere udbredt.

Kommissionen finder det derfor nødvendigt at supplere hvidvaskningsdirektivet (Rådets direktiv 91/308/EØF) med foranstaltninger, der har til formål at indføre kontrol med de betydelige likvide midler, der passerer Fællesskabets ydre grænse. Kommissionen finder endvidere, at effektive kontrolforanstaltninger vil kræve udveksling af oplysninger mellem medlemsstater, der berøres af mistænkelige overflytninger.

Kommissionen konkluderer således, at hvidvaskning af penge og deres betydning som middel til at finansiere international kriminalitet og terrorisme gør det nødvendigt at koordinere kontrollen af overflytning af kontante pengebeløb til og fra EU.

Indhold

Det forslag, der vil blive forelagt ministerrådet indeholder flere ændringer i forhold

til det oprindelige forslag (KOM(2002)328). Nedenfor beskrives forslaget som det foreligger nu.

Artikel 1 fastlægger formålet med forordningen, og angiver at denne forordning komplementerer bestemmelserne i hvidvaskningsdirektivet ved at fastlægge harmoniserede regler for de kompetente myndigheders kontrol med penge, der kommer ind i eller forlader Fællesskabets toldområde. Desuden angives, at forordningen ikke er til hinder for nationale bestemmelser for kontrol af penge der krydser de indre EU-grænser.

Artikel 2 indeholder en række *definitioner* af ”EU’s toldområde”, ”Kompetent myndighed” og af begrebet ”likvide midler”.

Artikel 3 fastlægger, at der er *angivelsespligt* for personer, der indrejser i eller udrejser fra Fællesskabets toldområde, og som medbringer likvide midler på 15.000 euro eller derover. For at opfylde angivelsespligten skal vedkommende informere de kompetente myndigheder – korrekt og fyldestgørende - om navn, fødselsdato og sted, hvem, der ejer pengene, hvem, der er modtager af pengene m.v.. Oplysningerne vil kunne afgives mundtligt eller skriftligt.

Artikel 4 omhandler de *kompetente myndigheders beføjelser*, og giver – i henhold til nationale bestemmelser - toldmyndighederne beføjelser til at kontrollere personer og deres bagage, til at udspørge personer om oprindelse af likvide midler, samt til administrativt at træffe beslutning om at tilbageholde de omhandlede likvide midler.

Artikel 5 indeholder bestemmelser om *registrering og bearbejdning af oplysninger*. Bestemmelsen fastlægger, at de oplysninger, der indhentes i forbindelse med kontrollen skal registreres og bearbejdes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der modtager dem og stilles til rådighed for hvidvaskningsmyndighederne i den samme medlemsstat. I de tilfælde hvor myndighederne i forbindelse med kontrol efter artikel 4 opdager et individ, der medfører penge i en mængde, der falder under grænsen i artikel 3, og hvor der samtidig er indikationer, der tyder på ulovlige aktiviteter i henhold til hvidvaskningsdirektivet, skal de kompetente myndigheder registrere en række oplysninger om navn, fødselsdato m.v.; disse oplysninger skal tilsvarende stilles til rådighed for hvidvaskningsmyndigheden.

Artikel 6 om udveksling af oplysninger, fastsætter, at oplysninger opnået gennem enten angivelsen i artikel 3 eller kontrollen i artikel 4, i de tilfælde hvor der i forbindelse med pengebevægelsen er indikationer om ulovlig aktivitet, kan videregives til de kompetente myndigheder i andre medlemsstater. I de tilfælde hvor

der er indikationer om, at fællesskabets finansielle interesser påvirkes, kan oplysningerne videregives til Kommissionen.

Artikel 7 vedrører *udveksling af oplysninger med tredjelande*. Det fastsættes, at oplysninger, der indhentes i henhold til forordningen kan videresendes til tredjeland, under skyldig hensyntagen til såvel nationale bestemmelser som EU-forskrifter, og efter samtykke af den kompetente myndighed, der oprindeligt kom i besiddelse af oplysningerne.

Artikel 8 fastsætter, at medlemslandene - i overensstemmelse med national lovgivning - skal iværksætte en *sanktionsprocedure* ved overtrædelse af angivelsespligten samt ved ukorrekt eller mangelfuld angivelse. Medlemsstaterne skal oplyse Kommissionen om de sanktioner, der indføres.

Artikel 9 fastslår, at Kommissionen 3 år efter forordningens ikrafttræden skal aflevere en rapport om anvendelsen af forordningen til Europa-Parlamentet og Rådet. _

Artikel 10 fastslår, at forordningen *træder i kraft* på tyvende dagen efter offentliggørelsen i EF-tidende, og finder anvendelse på et senere tidspunkt, således at medlemsstaterne får mulighed for at tilpasse deres respektive lovgivning på området til de fælles regler.

Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet afsluttede sin 1. læsning den 15. maj 2003. Parlamentet var positivt over for forslaget, men foreslog flere ændringer, herunder der skulle være valgfrihed for medlemslandene mellem en angivelsespligt, der er skriftlig (obligatorisk) eller mundtlig (på opfordring). Parlamentet foreslår desuden, at retsakten vedtages i form af et direktiv i stedet for en forordning.

Nærheds- og proportionalitet

Kommissionen har i forslaget anført, at målet med forordningen - udbygningen af toldsamarbejdet med henblik på bekæmpelsen af grænseoverskridende hvidvaskning - ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne hver for sig.

Kommissionen har endvidere anført, at forordningen - i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

Regeringen skønner på den baggrund, at forslaget er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Gældende dansk ret

Ved en tidligere ændring af toldloven, jf. lov nr. 387 af 6. juni 2002, fik ToldSkat beføjelse til at foretage kontrol og tilbageholde penge m.v., der medtages af personer, ved ind- og udrejse af Danmark. Loven gælder således ved både ind- og udrejse af andre EU-lande og ved ind- og udrejse af tredjelande.

Efter loven skal personer, der indrejser i eller udrejser af det danske toldområde, og som medtager penge m.v. uopfordret standse op for toldkontrol og har pligt til over for ToldSkat mundtligt at angive penge m.v., der overstiger værdien af 15.000 euro. Endvidere har ToldSkat hjemmel til at tilbageholde beløb, der overstiger værdien af 15.000 euro, og som frygtes at være forbundet med eller blive anvendt til overtrædelser af straffeloven.

Ved en tilbageholdelse skal ToldSkat straks underrette og overdrage sagen til politiet, der bl.a. skal vurdere, om der er grundlag for at anholde den pågældende.

Høring

Forslaget har været sendt til høring hos følgende organisationer m.v.: Advokatrådet, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Industri, Det Danske Handelskammer, Finansrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Registrerede Revisorer, Håndværksrådet, Landbrugsrådet, Nationalbanken og Dansk Told- og Skatteforbund.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer oplyste i deres høringssvar, at de støtter Kommissionens og medlemslandenes bestræbelser på at forebygge og bekæmpe hvidvaskning og at forslaget ikke vil få negative konsekvenser for erhvervslivet.

Danmarks Rederiforeningen oplyste i deres høringssvar, at de finder, at forslaget bør præciseres, således at det ikke omfatter anløbende skibe, hvor der ikke sker overførsel af penge mellem skib og land, og heller ikke vedrører anløbende skibe, hvor overførsel mellem skib og land alene er et led i skibets forretninger.

Nationalbanken har oplyst, at de ikke har bemærkninger til forslaget.

Rigspolitichefen og Statsadvokaten, har oplyst at de generelt støtter udkastet til forordning.

Dansk Told- og Skatteforbund har i deres høringssvar efterlyst mere information til befolkningen samt en diskussion af ressourcer.

Dansk Industri har oplyst, at de ikke har bemærkninger til forslaget.

HTS oplyser i deres høringssvar, at de ikke har bemærkninger til forslaget og at de vurderer, at det ikke vil give anledning til problemer med samhandelen med udlandet.

Foreningen Registrerede Revisorer har oplyst, at de ikke har bemærkninger til forslaget.

Advokatrådet har i deres høringssvar oplyst, at forslaget ikke giver anledning til bemærkninger.

Tidligere forelæggelser

Der er oversendt grundnotat til Folketingets Europaudvalg 10. juli 2002 (alm. del bilag 448, 2. samling 2001-02).

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Der er lovgivningsmæssige konsekvenser ved forslaget. Således bør bestemmelsen i toldlovens §23, stk. 4, om toldmyndighedernes hjemmel til kontrol og tilbageholdelse ophæves, for så vidt angår personer, der indrejser og udrejser fra tredjelande.

Det vurderes, at omkostningerne ved en gennemførelse af den foreslåede ordning med en tvungen angivelsespligt vil medføre øget ressourceanvendelse for ToldSkat. Der er ikke på forhånd muligt at foretage en samlet opgørelse over den øgede ressourceanvendelse, idet Told- og Skattestyrelsen ikke umiddelbart har grundlag for at foretage en vurdering af antallet af angivelser. Eventuelle merudgifter forventes afholdt inden for rammerne af ToldSkat's flerårsaftale.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det er vurderingen, at forslaget kan få visse positive samfundsøkonomiske konsekvenser, idet forslagens bestemmelser er med til at styrke indsatsen mod bekæmpelse af hvidvaskning.